

Sygn. akt VIII **Pa 102/15**

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka (spr.)
Sędziowie:	SSO Mariola Szmajduch SSR del. Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2015r. w Gliwicach

sprawy z powództwa R. L. (L.)

przeciwko D. B. (B.)

o wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, sprostowanie świadectwa pracy, ekwiwalent za używanie odzieży roboczej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 19 marca 2015 r. **sygn. akt** VI P 615/14

oddala apelację.

(-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Teresa Kalinka (spr.) (-) SSR (del.) Grzegorz Tyrka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 10.09.2015 r. w sprawie VIII Pa 102/15

w zakresie znaczników czasowych 00:03:10 - 00:17:39.

	x (...) VIII Pa 102 15 51 (...) (...) (...) (...) X.mp4
--	--

* * * * * początek tekstu

Przewodniczący 00:00:00.558]

Uzasadnienie orzeczenia.

Wyrokiem z dnia 19 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach umorzył postępowanie w zakresie roszczenia powoda R. L. o wydanie świadectwa pracy, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wyrok zapadł po ustaleniu następującego stanu faktycznego.

Powód R. L. w dniu 25 listopada 2013 roku zawarł z pozwanym D. B. umowę o pracę na czas określony od 25 listopada 2013 roku do 28 lutego 2014 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy w transporcie krajowym z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2.801 złotych brutto. W dniu 25 listopada 2013 roku powód odebrał od pozwanego pojazd z naczepą w miejscowości B. i udał się na kurs do G.. Powód otrzymał informację na temat osoby, z którą winien się kontaktować, pracodawca zapisał numer telefonu powoda i dał mu numer telefonu P. Z.. Tego samego dnia po południu powód wysłał pozwanemu wiadomość SMS, w którym poinformował, że rezygnuje z pracy z uwagi na zły stan techniczny pojazdu. Ponownie w dniu 27 listopada 2013 roku, powód poinformował telefonicznie pozwanego, że rezygnuje z pracy, a tym samym wiadomość SMS z dnia 25 listopada 2013 roku zachowuje aktualność. Powód pozostawił pojazd wraz z dokumentami i kluczami w G. pod magazynem (...), co pracodawca ustalił lokalizując pojazd po sygnale (...). Pismem z dnia 5 kwietnia 2014 roku powód wezwał pozwanego do uregulowania należności z tytułu stosunku pracy w łącznej kwocie 7.430 złotych brutto, na które składały się: zaległe wynagrodzenie, ryczałt, ryczałt za pracę w porze nocnej, ekwiwalent urlopowy, wynagrodzenie za czas dyżuru telefonicznego, ekwiwalent za używanie własnej odzieży ochronnej i butów roboczych oraz odsetki od zaległych wynagrodzeń. Zażądał również wydania poprawionego świadectwa pracy. Pozwany poinformował powoda, że wypłacił mu należne wynagrodzenie za pracę za okres od 25 listopada do 27 listopada 2013 roku. Dnia 13 listopada 2014 roku powód wniósł o sprostowanie punktu 10 świadectwa pracy poprzez wskazanie, że przez cały okres trwania umowy o pracę, świadczył pracę. Sąd I instancji ustalił nadto, że w tym sądzie toczy się sprawa z powództwa R. L. przeciwko B. W. o ustalenie istnienia stosunku pracy w okresie od 27 listopada 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku w pełnym wymiarze czasu pracy oraz przeciwko M. S. o ustalenie stosunku pracy w okresie od 7 stycznia 2014 roku do 31 stycznia 2014 roku. Na rozprawie w dniu 13 listopada 2014 roku powód cofnął za rzeczeniem się roszczenia pozew w zakresie wydania świadectwa pracy. Rozpoznając sprawę Sąd odmówił wiary zeznaniom powoda w zakresie, w jakim twierdził, że przez cały okres obowiązywania umowy o pracę, to jest do dnia 28 lutego 2014 roku, świadczył pracę na rzecz pozwanego, dał wiary zeznaniom świadka P. Z. oraz pozwanego, wiadomości SMS wysłanej przez powoda do pozwanego, z której wynika, że powód rezygnuje z pracy oraz braku dokumentacji potwierdzającej fakt wykonywania obowiązków pracowniczych od 28 listopada 2013 roku do 28 lutego 2014 roku. Ponadto Sąd wskazał, że w świetle zasad doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania nie sposób przyjąć, że powód domagał się wypłaty wynagrodzenia za pracę za okres 3 miesięcy dopiero po zakończeniu okresu trwania umowy o pracę i przez cały czas świadczyłby bez zastrzeżeń do pracodawcy w tym okresie pracy. Sąd nie dał również wiary zeznaniom powoda w tym zakresie, że posiadał on od pozwanego telefon służbowy. Po pierwsze, nie potrafi wskazać jaki był numer tego telefonu, a po drugie, z jego zeznań wynika, że z pozwanym się widział tylko raz dnia 25 listopada 2013 roku, a wówczas telefonu służbowego nie otrzymał. Sąd umorzył postępowanie w zakresie wydania świadectwa pracy, ponieważ powód cofnął pozew za rzeczeniem się roszczenia. Zdaniem Sądu Rejonowego roszczenia powoda

w zakresie niewypłaconego wynagrodzenia, ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, ekwiwalentu za używanie odzieży roboczej oraz sprostowania świadectwa pracy,

nie zasługują na uwzględnienie ponieważ ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób jednoznaczny wynika, że R. L. świadczył pracę na rzecz pozwanego jedynie przez okres 3 dni. W ocenie Sądu umowa o pracę została rozwiązana dnia 27 listopada 2013 roku na podstawie porozumienia stron. Biorąc pod uwagę, że pozwany wypłacił powodowi świadczenia z tytułu pracy w dniach od 25 do 27 listopada 2013 roku powództwo zostało oddalone. Przechodząc do kwestii sprostowania świadectwa pracy, Sąd wskazał na treść art. 97 paragraf 2(1) Kodeksu pracy i wskazał, że droga sądowa dochodzenia sprostowania świadectwa pracy otwiera się dopiero po odmowie pracodawcy spełnienia żądania sprostowania świadectwa pracy. Sąd przytoczył Uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1986 roku na potwierdzenie prawidłowości takiego rozstrzygnięcia. Wskazał również, że brak było podstaw do przywrócenia pracownikowi terminu do złożenia wniosku o sprostowanie świadectwa pracy. O kosztach orzeczono

na mocy art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego.

W apelacji od wyroku R. L. zaskarżył wyrok w całości zarzucając sprzeczność wyroku z prawem, bowiem Sąd nie zastosował przepisów dotyczących nawiązywania

i rozwiązywania umów o pracę. Zarzucił również naruszenie prawa materialnego polegającego na braku zapłaty wynagrodzenia z odsetkami za przepracowany okres czasu pracy zgodnie z zawartą umową o pracę i jej rozwiązaniem z upływem czasu, na jaki została zawarta. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy

do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu apelacji podniósł, że przez cały okres, na który umowa została zawarta świadczył pracę. Jego praca polegała na nocnym podpinaniu ciągników siodłowych do naczepy, przeprowadzaniu ich z jednego parku logistycznego na drugi, nastawiał agregaty chłodnicze na odpowiednie temperatury na naczepach celem przygotowania do załadunku artykułów spożywczych. Kiedy nie otrzymał wynagrodzenia szukał innej pracy i został zatrudniony na podstawie umowy zlecenia. Świadczył pracę

u dwóch osób jednocześnie. Kiedy upomniał się o wynagrodzenie po upływie 3 miesięcy pozwany przestał odbierać telefony. Stwierdził, że Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny na podstawie spreparowanych dowodów. Podniósł, że podstawą rozwiązania umowy o pracę może być wyłącznie forma pisemna i nigdy SMS-ów o treści przedstawionej przez pozwanego w toku postępowania nie wysyłał. Umowa o pracę, którą zawarł z pozwanym nie przewidywała możliwości wcześniejszego rozwiązania za wypowiedzeniem.

Podniósł także, że nie cofnął żądania w zakresie sprostowania świadectwa pracy.

Sąd II instancji zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd II instancji podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz podziela ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd Rejonowy dokonał również trafnej interpretacji prawa materialnego,

co czyni zbytecznym ponowne przytaczanie ustaleń oraz szczegółowych rozważań zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Tak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 1998 roku sygnatura I Pkn 330/98 oraz w postanowieniu z dnia 4 lipca 2012 roku sygnatura I Csk 72/12. Zarzuty apelacji są całkowicie bezzasadne. Zgodnie

z art. 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę wyciągnął z materiału dowodowego wnioski logiczne, prawidłowe, rozważył cały materiał dowodowy i dokonał właściwej oceny prawnej. Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego, nie można poprzestać na stwierdzeniu, że dokonane ustalenia są wadliwe. Niezbędne jest wykazanie przyczyn, które dyskwalifikują postępowanie

Sądu I instancji w zakresie ustaleń. Ramy swobodnej oceny dowodów są określone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego rozumowania oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których Sąd w sposób racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość i dokonuje wyboru

określonych środków dowodowych, ocenia ich moc, wiarygodność i odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy dochował wymogów z art. 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Zarzut przekroczenia swobodnej oceny dowodów nie może odnieść zamierzonego skutku tylko na tej podstawie, że dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd miał na względy, na względzie powszechne i obiektywne zasady doświadczenia życiowego, a indywidualne

i subiektywne odczucia strony są od nich odmienne. Wskazać należy, że w zebranych materiale dowodowym nie ma żadnego dowodu na potwierdzenie stanowiska powoda,

że świadczył on pracę w okresie od 28 listopada 2013 roku do 28 lutego 2014 roku.

Powód nie wyjaśnił, co stało się z rejestracją czasu pracy w samochodach, w których rzekomo pracę miał wykonywać, skąd posiadał karty do tachografów, skoro

od 25 listopada 2013 roku nie miał osobistego kontaktu z pozwanym ani świadkiem P. Z.. Nie potrafił wytłumaczyć, w jakich okolicznościach otrzymał telefon służbowy i jaki był jego numer, a w przedłożonych przez pozwanego bilingu rozmów telefonicznych wynika, że brak jest połączeń, które miał wykonać powód po dniu

27 listopada 2013 roku i brak jest również rejestracji tras, na których powód rzekomo miał świadczyć pracę. Spór w niniejszej sprawie dotyczył zapłaty świadczeń związanych

z wykonywaniem pracy. Rozważania powoda związane ze sposobem ustania stosunku pracy są w niniejszej sprawie bezprzedmiotowe. Zaznaczyć jednak trzeba, że umowa

o pracę rozwiązuje się z chwilą dotarcia oświadczenia o woli do adresata. Może to być oświadczenie ustne i jak również SMS, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że do rozwiązania umowy o pracę doszło na mocy porozumienia stron. Odnosząc się do kolejnego zarzutu apelacji, a to do twierdzenia,

że Sąd przyjął, iż powód cofnął pozew o sprostowanie świadectwa pracy stwierdzić należy, że stanowisko powoda jest błędne. Sąd umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym wydania świadectwa pracy, bowiem na rozprawie w dniu 13 listopada 2014 roku, powód

w tym zakresie cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia. Czym innym jest wydanie świadectwa pracy, a czym innym sprostowanie świadectwa pracy. W zakresie sprostowania świadectwa pracy, Sąd oddalił powództwo wskazując jako podstawę prawną art. 97 paragraf 2 (1) Kodeksu pracy. Sąd II instancji w całości podziela stanowisko Sądu Rejonowego o niedopuszczalności rozstrzygnięcia w zakresie sprostowania świadectwa pracy bez wyczerpania drogi opisanej w powołanym przepisie, to jest konieczności wystąpienia w terminie 7 dnia od daty doręczenia świadectwa pracy do pracodawcy

z wnioskiem o sprostowanie świadectwa.

W tym zakresie wyrok Sądu I instancji jest również prawidłowy, a apelację jako bezzasadną oddalono na podstawie art. 385 Kodeksu postępowania cywilnego.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 25 września 2015 r.